

„Днеска Сивчо боленъ легиж,
Боленъ волъ зобъ не ѣде;
Азъ магарето ще впрѣгнаж
Съ другия волъ да оре!“

Слѣдъ туй вола той остави
Съ праздни ясли насамъ,
А Магарча бързо справи
Къмто нива — да оре.

В. Т. Армазовъ.

Малкия разбойникъ.

Приятно юнско утро. Росата още не бѣ
испарена отъ зелената трѣва, и слънчевитѣ
лъчи прѣдавахъ на роснитѣ капки брилянтовъ
блѣсъкъ.

Тукъ трудолюбивата мравка тегли сламка
шестъ пѣти по-голѣма отъ самата неж; тамъ
пчелицата-работница излѣзла да събира цвѣтенъ
прашецъ за медъ. Рибкитѣ играхъ по бистритѣ
води на рѣкитѣ; а грижливитѣ птички изхвър-
кватъ и възвръщатъ се съ храна за своитѣ
лакоми дѣчица. Изъ подъ камъкътъ, който лежи
въ трѣвата, изплъзва се съ злато-зеленъ цвѣтъ
брѣмбаръ.